

טורי אקבל ניסים  
2182681

בן שושנה ושלמה

נולד ב- כ"א בשבט תשט"ו 13.12.1948

התגייס לצה"ל במאי 1973

שרת בחטיבת גולני

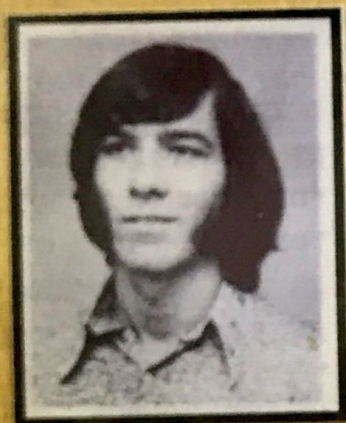
נפל ב- ט"ו אדר תשל"ד 9.3.1974

בעת מילוי תפקידו.



## אקבל, נסים

נסים, בן שושנה ושלמה, נולד ביום כ"א שבט תשט"ו (13.2.1955) באיסטנבול שבתורכיה. הוא היה בן חודש וחצי כשעלתה המשפחה ארצה והשתקעה בעכו וכאשר היה בן חמש עבר עם משפחתו לקרית אתא ובה למד בבית הספר העממי "לוחמי הגטאות". עלם חברותי היה נסים, ישר הליכות, טוב לב ומסור למשפחתו מאוד. תמיד היה נכון לטפל באחיו ובאחותיו הצעירים ממנו, כדי לשחרר את אמו לזמן מה. הפסוק השגור בפיו היה: "תלכי לטייל, אני אשאר עם הילדים". בגיל אחת עשרה החל נסים משחק בכדורגל ועד מהרה הטבלת כשחקן מוכשר. הוא שחק בקבוצת הנוער של קרית אתא ובשנת 1971 קבל מגן, כהערכה על תרומתו לקבוצה. בגיל



שש עשרה עבר נסים לקבוצת הבוגרים של בית"ר עלית. נסים הרבה לקרוא ספרות על כדורגל וקבוצתו (בה היה קיצוני שמאלי) עלתה עד מהרה והגיע לליגה ג', בעיקר בגלל משחקו המעולה. הוא היה עלם חברותי, חייכן וחביב על הכל, רקדן מעולה, אהב לשמוע מוסיקת פופ ומוסיקה יוונית, הצטיין בטיפוף והרבה לרקוד במועדון בית נגור, שם היה מהטובים והחביבים שברוקדים. נסים למד במסגרות בבית ספר המקצועי "אגד" בעיר גניס ועבד במקצועו עד שנקרא לשרת בצה"ל. נסים גויס לצה"ל בתחילת מאי 1973. הוא עבר את האימון הבסיסי בציון גבוה והוצב ליחידה כרובאי. אותה עת רותק אחיו הבכור למשכבו, ונסים הפך מבוגר בין אחיו ואחותיו והוטל עליו התפקיד, שאחו הגדול לא יחל למלא. ביום ט"ו באדר תשל"ד (9.3.1974) בעת אחת מחופשותיו, יצא נסים עם אחותו רבקה לרקוד במועדון בקרית חיים. בדרך בחזרה לביתם החליטו לעצור מכונית שתסיעם הביתה. בצומת קרית-ביאליק עצרה מכונית למענם, כאשר עמדו שניהם להיכנס לתוכה עברה משאית, פגעה בהם והרגה את שניהם. הוא הובא לקבורה בבית הקברות בקרית אתא. השאיר הורים, שלושה אחים ושתי אחיות. במכתבו אל המשפחה האבלה כתב מפקד היחידה: "כמפקדיו, חבריו ובמוקירי זכרו של נסים אקבל ז"ל, הנוו משתתפים בצערכם על מותו הטרגי של בנכם היקר מכל. החייל נסים אקבל היה מוכר לכולנו כחייל שקט, נוח וממושמע. קבלו נא את תנחומנו הכנים על מותו ללא עת של בנכם האהוב. מי יתן ולא תדעו עוד צער לעולם".

## באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה וקשה היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי קרב, מאות פעולות ומבצעים ולמעלה מאלף שלוש מאות וחמישים חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת הקרב וההיסטוריה הצבאית והפעילות המבצעית... ויחד עם זאת רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שירותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים לא התנסו מלחמה, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם הייתה באימון ובשגרה. לאלו שבסבב שנתי קבוע היו עולים לקו, יורדים לאימון, יוצאים רגילה, לנופש ולתעסוקה; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול לאיזו חדירה ופשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שירותם הצבאי מבט"ש לבט"ש, לכל אלו הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים ואין זה משנה אם שירתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, קדש, ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג, במלחמת לבנון או בשטחים; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור בוקר, והסיור האלים, התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה בפלוגה, בגדוד, בחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות, את הכוננות ואת ההקפצות, את המסדרים והיציאות... כולם לקחו עימם עם כל הזיכרונות את הקיטבג, הפק"ל והתד"ל, שק שינה, מדים ודרגות, אפוד מגן, שש-בש, קסדה ואינספור חביות... על כן ראוי ספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת לילה, ממסע ממטווח, מעשרות אימונים; אימון יבש ורטוב, אימון הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחולייה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים או עם חגור מלא, חגור פילים, וקפל"ד. עם שכפ"ץ ופאוצ'ים ומחסניות מנלאות נותבים... עם נשק אישי; עוזי, סטן, צ'כי, F.N. וגלי, עם מגל"ד, מק"ח, בזוקה ומא"ג, עם מרגמה, עם M 16, עם אחד כזה מקוצר... ועם כל שאר אמצעי הלחימה...

כי להיות בגולני פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה... להיות בגולני פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת, בעורב, בפלוגת הקשר, פלוגת ההנדסה, באגוז או במפקדה;

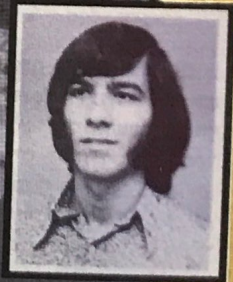
להיות בגולני פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש"ג או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות עבודות רס"ר...

להיות בגולני פירושו לרוץ כמו מטורף עם חגור וכובע פלדה, ביום ספורט או במסע, להכרת החגור או לקבלת הכומתה...

להיות בגולני פירושו גם לעמוד דום כמו חייל, כמו קצין, כמו לוחם בכל המסדרים, במסדר הבוקר ובמסדר השכמה, במסדר המפקד ובמסדר יציאה; טכס השבעה וטכס קבלת הכומתה, טכס סיום קורס מכ"ים, וממסדר סיום של תקופת האימונים וטכס זיכרון שנתי לכל החללים...

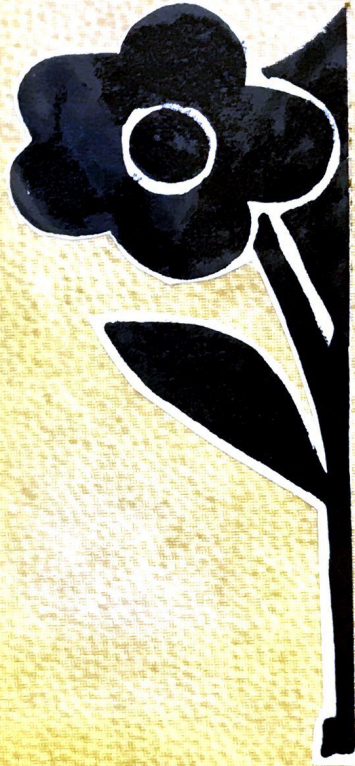
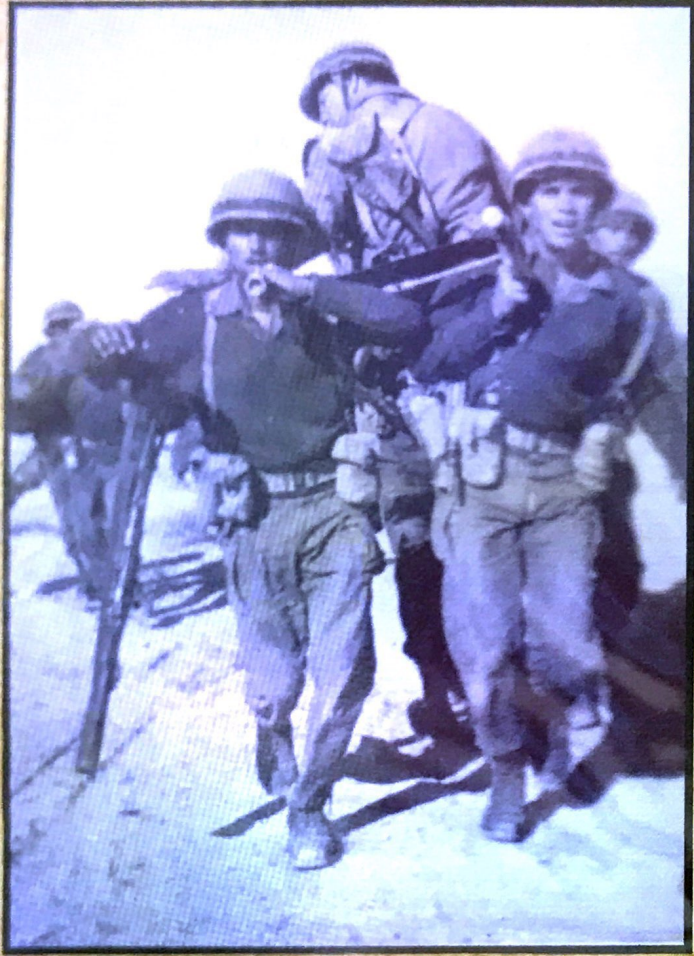
להיות בגולני זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה.

במסדרים



אימונים בשנות השבעים.





בשבילי, גולני זו חולצה מיוזעת,  
נעליים מאובקות, ברק בעיניים.

בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך,  
נכונות ונחישות לבצע משימות בכל  
מחיר.

בשבילי, גולני זה הכוח ההולך בלילה  
חשוך ליעד אויב, אצבע על ההדק,  
אוזניים קשובות, עיניים פקוחות לכל  
רחש.

בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין  
ילדי הצפון למרצחים המבקשים את  
נפשם.

בשבילי, גולני זה סיור לאורך הגבול,  
ההיתקלות, המרדף וההסתערות על  
האויב.

בשבילי, גולני זה העצבות, הדמעה  
בעיניים על חבר שנפל בקרב.

בשבילי, גולני זה הטוב והיפה  
שבנוער הישראלי.

בשבילי, פיקוד הצפון זה גולני. אשרי  
הפיקוד שיש לו חטיבה כזו.



אני רואה אותך מסתער,  
את רוח החקרבה שלך,  
את דמותך הגבוהה  
ואת הצדק הניבט מעיניך החומות.

אני רואה אותך צוחק,  
מלא חיים.  
רואה אותך מלא נעורים.  
וידי קצרה מלהביע את שפע רגשות לבי.  
אבד לי חבר לעד,  
החבר היקר שעל משמר  
הארץ נפל.  
אני רואה אותך מסתער  
מראה זה לא ישכח ממני לעולם.







**אקבל ניסים ז"ל**



אט צוד החושק רב ואין כוכב אי  
ואט היט אועס  
על תורן ספינתי הדליקי אמא  
עונה על אע

ואט החווירו עד בלי שחוק שמייט  
וחוט השחר דק  
הושיטי יד חמה, ברכיני אמא  
ולב אב על יחלק

כיפת לבה מעל  
תחתי תהוט ודמי  
שאני על, שאני על  
אב ארץ חלומי  
שאני בתבונה  
ואב תשאב נא מה אי  
ציפור קטנה, ציפור קטנה  
באופק מחכה אי

אט כלתי בחלומה תופרת  
כותנות לאהוב  
נפקיה חרש על מצחה, הו אמא  
אמרי לה כי אשוב  
ואט תשאב. מה הנתיב ביט אי  
ומה אי אצודק  
הידי לה מנחת פלאים, הו אמא  
ארק שיוולד

